

m

dpl

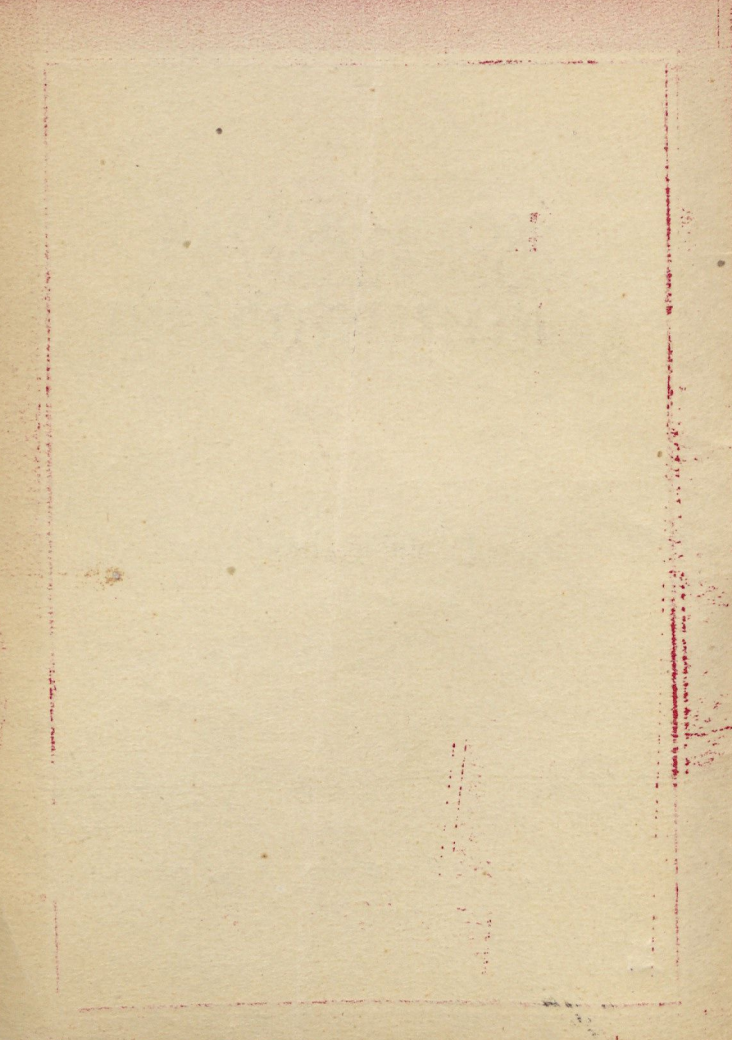
KOMMUNISTÁK A NEMZETGYÜLÉSEN

MÁSODIK KIADÁS

Szeged

„SZIKRA” KÖNYVKIADÓ
1945

24.

8.

KOMMUNISTÁK A NEMZETGYŰLÉSEN

MÁSODIK KIADÁS

„SZIKRA” KÖNYVKIADÓ
1945.

Előszó.

Az alább következő három beszéd a Magyar Kommunista Párt szónokainak beszéde az Ideiglenes Nemzetgyűlésen. Hogy a kommunista szónokok beszédeit külön kiadtuk, azt indokolja az a körülmény, hogy valamennyi demokratikus párt közül a Magyar Kommunista Párt az egyetlen, melynek az utolsó negyedszázadban nem volt módja népképviselői testületben, az ország színe előtt kifejtetni a maga programját. A Független Kisgazdapárt, a Szociáldemokrata Párt programját ismeri az ország, hiszen csak március 19.-e után kergette őket föld alá a németbérenc reakció, csak az utolsó félévben nem hallathatták szavukat a nyilvánosság előtt. Még a Nemzeti Parasztpárt programját is ismerjük többé-kevésbé a falukutatók írásaiból, a „Szabad Szó” c. lapból. Csak a kommunistáknak nem volt eddig módjuk törvényesen, a magyar népképviselői tribúnjéről, az egész nemzet előtt kifejtetni, hogy kik, és mit akarnak. Éppen ezért

az ő nemzetgyűlési szereplésük elé tekintett különös várakozással és érdeklődéssel az ország közvéleménye. Ez indokolja, hogy beszédeiket külön is kiadjuk.

A kommunisták nemzetgyűlési szerepléséből kitűnt, hogy a népellenes magyar reakció 25 esztendeig rágalmat rágalomra szórt rájuk, kitűnt, hogy mi az igazság: a kommunisták a nemzet és a nép érdekeinek legkövetkezetesebb, leghajthatatlanabb szószólói. Hogy kik a kommunisták és mit akarnak, azt ma a magyar nép nem kommunista-ellenes rémmesékből, antibolsevista rágalmaktól ismerheti meg, hanem maguknak a kommunistáknak magatartásából és tetteiből.

A Magyar Kommunista Párt három szónokának beszéde az Ideiglenes Nemzetgyűlésen különböző kérdésekkel foglalkozik, egyes kérdéseket más-más oldalról világít meg, a három beszéd mégis egységes programot fejez ki, megadja a Magyar Kommunista Párt válaszát a nemzetmentés és az országépítés alapvető, nagy kérdéseire.

Mindhárom kommunista szónok a nemzeti egységet hirdette, a nemzeti összefogást vallotta az Ideiglenes Nemzetgyűlésen. Ez természetes. Aki szabadságharcot hirdet, annak a magyarság egységét, a magyar szabadságért és függetlenségért harcolni kész magyarok összefogását kell vallania. A németellenes magyar szabadságharc-

ből nem lehet senkit kirekeszteni, aki tettekkal és áldozatokkal kész résztvenni benne. Ezért hirdette minden kommunista szónok a nemzeti egységet, ezért vallja magát minden kommunista a Magyar Nemzeti Függetlenségi Front hívének és harcosának. De a kommunisták azt is vallják, hogy a magyar nemzeti egység a németellenes szabadságharc érdekében nem mehet a demokratikus következetesség rovására. Igazi nemzeti egység csak demokratikus alapon, a magyar nép főtörekvéseinek kielégítése útján érhető el. Homokra épül az a nemzeti egység, mely nem a népre, a demokráciára épül. Az Ideiglenes Nemzetgyűlés kommunista szónokainak beszédeiből nemcsak a szabadságharcos nemzeti egység melletti hitvallást kell kiolvasni, hanem Magyarország demokratikus újjáépítése melletti hitvallást is. A kommunisták kiállása a népi demokrácia mellett éppoly következetes és hajtathatatlán, mint a magyar szabadságharc, a magyar egység melletti kiállásuk.

A k i a d ó .

Gerő Ernő

képviselő beszéde

Tisztelt Nemzetgyűlés! Tisztelt kiküldött urak! A Magyar Kommunista Párt nevében, (zajos taps, éljenzés!) mely megalakult nem ma, hanem nagyon régen, (úgy van!) mely képviseli a munkásság, a szegény parasztság, a dolgozó nép, az egész nemzet érdekeit, üdvözlöm az Ideiglenes Nemzetgyűlés létrejöttét. Felhasználom az alkalmat arra, hogy a párt nevében elfogadjam azt a jobbot, amelyet a Független Kisgazda Párt előttem szóló képviselője felajánlott a mi pártunknak is, egyetemben a többi demokratikus pártokkal. (Éljenzés!)

Az Ideiglenes Nemzetgyűlés a nép akaratából született meg, ezt bizonyítja az a kitörő lelkesedés, amellyel az ország lakossága párt- és társadalmi állásra való tekintet nélkül az Ideiglenes Nemzetgyűlés egybehívásának hírét fogadta. A nép az első pillanattól kezdve megérezte, hogy az Ideiglenes Nemzetgyűlés egybehívása fordulópont hazánk életében. (Ugy van!) Évtizedek

óta az Ideiglenes Nemzetgyűlés a nemzet első képviseleti szerve, amely valóban széles, demokratikus alapokon jött létre. A rendkívüli háborús helyzet ellenére, alig néhány nap leforgása alatt megmozdult a magyar társadalom, hogy megválassza kiküldötteit az új, szuverén népképviseletbe és mint valami hatalmas hullám a tenger mélyéről, úgy tört fel a magyar nép mélyéről a törekvés, hogy létrehozza az Ideiglenes Nemzetgyűlést. (Úgy van!) És mielőtt az Ideiglenes Nemzetgyűlés megkezdte volna a munkáját, már is világossá vált az ország előtt, hogy a kibontakozás megindult, hogy van, aki a gazdátlanul maradt ország sorsát kezébe vegye. (Úgy van!)

A Magyar Kommunista Pártnak egy negyedszázad óta most van először alkalmára, hogy az országgyűlésben szavát hallassa. (Éljenzés!) Első kijelentése, amellyel pártunk e tribünről a magyar nép elé lép, az, hogy a Magyar Kommunista Párt politikája magyar, demokratikus, nemzeti politika. (Viharos taps, éljenzés!)

Az elmúlt negyedszázad pártunk számára az üldöztetéseknek csaknem végtelen sorozatát jelentette. Százával, ezrével börtönözték be pártunk tagjait. Nem kevesen fizettek életükkel azért, hogy az igazi nemzeti összefogást hirdették és minden erejüket megfeszítve megkísérelték, hogy visszafordítsák az országot a németekkel kötött végzetes szövetség útjáról, amely — mint isme-

retes — katonai vereséghez, nemzeti összeomláshoz vezetett.

A Magyar Kommunista Párt büszke rá, hogy a legszörnyűbb üldöztetések közepette, akkor még sokaktól azok közül, akikkel ma együtt haladunk, meg nem érve, törhetetlenül küzdött a magyar nemzeti ügyért és elsőnek emelte magasba a nemzeti összefogás, a Magyar Nemzeti Függetlenségi Front, a magyar szabadságharc lobogóját. (Ügy van, taps!) Ebben a harcban hullottak el sokan pártunk harcosai közül, köztük Ságvári Endre, Schönherz Zoltán és mások, akik nemcsak a Magyar Kommunista Párt, nemcsak a magyar munkásság, hanem az egész magyar nemzet vértanúi. (Ügy van!)

De a Magyar Kommunista Párt nem rágódik a multon. Nem arról van most szó, hogy melyik párt mutatta elsőnek a helyes utat. Most arról van szó, hogy egymásra találjanak párt- és társadalmi állásra való tekintet nélkül az összes magyar hazafiak, akik készek a végveszélybe jutott ország megmentésében közreműködni.

Amikor a német rabolja hazánkat, amikor a náci-zsarnokok csizmája tiporja a magyar földet, amikor Bajcsi Zsilinszky Endrére hajtóvadászatot rendeznek, amikor Tildy Zoltánnak, Szakasits Árpádnak és Kéthly Annának bújdosnia kell, amikor a hatalmat bitorló Szálasi német parancsra tízezzrel veti börtönbe a magyar

hazafiakat, halomra löveti a magyar munkásokat, parasztokat, értelmiségieket, amikor magyar honvedtiszteket és magyar tábornokokat akasztat, akkor nincs különbség magyar és magyar között. (Viharos taps !)

A haza veszélyben van és mi, magyar kommunisták most nem ismerünk más ellenséget, mint a német nácikat és gyalázatos hazaáruló cinkosait: a Szálasi bűnszövetkezetet.

Legmélyebb meggyőződésünk, hogy hazánk jövője attól függ, vajjon sikerül-e a hábrúnak a végső, befejező szakaszában cselekvően kivenünk részünket a német náci barbárok elleni küzdelemből és így a magyar fegyverek erejével is hozzájárulni a saját magunk felszabadításához. Ez a legsürgősebb feladat, melynek megoldása pártunk véleménye szerint az Ideiglenes Nemzetgyűlésre és az új magyar Ideiglenes Nemzeti Kormányra vár.

Nem lehet kétséges, hogy ezt a nagy honmentő feladatot a magyar társadalom egyetlen pártja, egyetlen osztálya sem képes egymagában megoldani, hanem csakis valamennyien egyesült erővel.

Ami a Magyar Kommunista Pártot illeti, erről a helyről ünnepélyesen kijelentjük, hogy pártunk szívvel-lélekkel, minden rendelkezésre álló eszközzel támogatni fogja az új magyar nemzeti haderő megteremtését. A magyar kom-

munisták ott lesznek az első sorban, amikor a német elnyomók elleni szabadságharcban a hazáért kell vérüket ontaniok. (Viharos taps.)

Azonban a magyar nemzeti összefogást nemcsak a német elnyomók és nyilas bérenceik elleni szabadságharc teszi szükségessé. Ha csak erről lenne szó, akkor a nemzeti összefogás mindössze néhány hétre, vagy néhány hónapra szóló politika volna.

Ezzel szemben a Magyar Kommunista Párt azt vallja, hogy a demokratikus, valóban nemzeti erők összefogására szükség lesz azután is, amikor már felszabadult az ország a német járom alól és amikor már a német zsarnokság összeomlott.

Amikor a Magyar Kommunista Párt a nemzeti összefogást hirdeti, a Nemzeti Függetlenségi Front mellett tört lándzsát, akkor nem valami taktikázásról, vagy manőverről van szó, (úgy van!) hanem alaposan átgondolt politikáról, amely a nemzeti érdekeket tartja szem előtt és azt tekinti kiinduló pontjának.

A német barátoktól és a reakciósoktól ránk hagyott örökség rendkívül súlyos. Az ország romokban hever. Gazdasági életünk mérhetetlen nehézségeknek néz elébe. A dolgozó nép élet-színvonala hihetetlenül alacsony színvonalra süllyedt. Nemzetközileg el vagyunk szigetelve. Az egész világ úgy tekint ránk, mint olyan

országra, amely nem talált magában elegendő erőt és elszántságot, hogy szembeforduljon a hitleris' a Németországgal és legalább akkor csatlakozzék a demokratikus nemzetek küzdelméhez, amikor a többi országok már ezt megtették. Szívós, megfeszített munkára lesz szükség, hogy az ország felemelkedjék a mélyből, hogy visszatérhessünk a demokratikus répek közösségébe és megteremtsük azt a boldog Magyarországot, amely minden fiának, a dolgozó népnek nemcsak szabadságot, hanem anyagi jólétet is biztosít. (Úgy van, taps!)

A Magyar Kommunista Párt számára nem kétséges, hogy társadalmunk egyetlen osztálya sem emelkedhet fel külön-külön a hazánkat ért nemzeti szerencsétlenségből. A német járom lerázása, a nemzeti függetlenség kivívása nélkül nincs haladás, nincs felemelkedés sem a munkásság, sem a parasztság, sem az értelmiség, sem a nemzet többi osztálya és rétege számára. (Úgy van!) A magyar nemzeti állam megszilárdulása minden társadalmi haladás elengedhetetlen feltétele. A magyar nemzeti államot megszilárdítani, a magyar függetlenséget biztosítani csak akkor lehet, ha az új Magyarországot az Ideiglenes Nemzetgyűlés és a megalakulandó új kormányzat a népre támaszkodva, új, demokratikus alapokra helyezi.

Mit jelent demokratikus alapokra helyezni

a mai Magyarországot? A Magyar Kommunista Párt véleménye az, hogy hazánkban nem lehet igazi demokrácia mindaddig, amíg nem oldjuk meg a magyar társadalom évszázadok óta vajdó, immár égetően sürgőssé vált kérdését: a föld kérdését. (Úgy van, taps.)

Földhöz kell juttatni sokszázezer nincstelen földmunkást, mezőgazdasági cselédet, zsellért. Ki kell egészíteni nagyszámú törpe- és kisbirtokot, hogy életképes kisgazdaságokká váljanak. Hala-déktalanul meg kell valósítani a szélesköriű földreformot, amelyet évtizedeken keresztül, úgy-szólván minden magyar kormány beígért, de amelyet mind mostanáig elodáztak. A magyar felemeledés véleményünk szerint végső fokon azon áll, vagy bukik, hogy vajjon képes lesz-e az új kormányzat valóra váltani a föld dolgozóinak évszázados álmát.

A földreform mellett a Magyar Kommunista Párt a magyar demokratikus államrend elenged-hetetlen feltételének tartja a munkásság helyze-tének megjavítását. Tudjuk, hogy a viszonyok nehezek. Ennek ellenére feltétlenül szükséges minden erőfeszítést megtennünk a munkásság életszínvonalának emelésére. Biztosítani kell a szabadságjogokat, a szervezkedési szabadságot, a gyülekezési szabadságot, hogy a munkásság megvédhesse érdekeit és a súlyos helyzethez képest részt vehessen az ország politikai ügyei-

nek és életének intézésében. Ehhez az szükséges, hogy az új kormányzat nemcsak ne féljen a munkásságtól és nemcsak ne gátolja a munkások szervezkedését, hanem minden erejével segítse azt elő. (Taps, úgy van!) Szükséges továbbá, hogy az új kormányzat szociális intézkedések bevezetésével törvényes védelemben részesítse a magyar munkásokat.

Pártunk azt tartja, hogy az a nemzeti szerencsétlenség, amelybe ma belekerültünk, nem véletlen műve. Nem pillanatnyi bűnbeesés, nem véletlen elcsúszás, hanem hosszú időn keresztül folytatott következetes, de végzetes politikának logikus következménye. (Úgy van!)

Anélkül, hogy fel akarnánk hánytorgatni a multat, de mégis tisztában kell lennünk vele, nem az volt a hiba, hogy a külpolitikánkba itt-ott ügyetlenség csúszott be, hanem hibás volt az egész külpolitika. A Magyar Kommunista Párt azt vallja, a hiba abban volt, hogy letértünk a tradicionális magyar külpolitika útjáról, mely odairányul, hogy mindig azokkal a nemzetekkel fogjunk össze, amelyeket szintén fenyegetett a németek hódító, terjeszkedési és elnyomási törekvése. (Úgy van!)

Nincs magyar demokratikus külpolitika, amely ne ott kezdené el a politikát, hogy egyzersmindenkorra szakít a német orientációval és átorientálódik azokra a nemzetekre, amelyek

érdekeltek abban, hogy gátat vessenek a német terjeszkedésnek. (Úgy van!)

Szeretnénk néhány szóval kitérni még egy kérdésre, amelyet a mi pártunk véleménye szerint fontos tisztázni ahhoz, hogy együtt haladjunk minden tekintetben és tényleg jól megalapozzuk a most kezdődő építő munkát.

Voltak és bizonyára vannak még olyanok ma is, akik magukat németellenesnek tartják és talán azok is, de azt hiszik, hogy a magyar külpolitikának a demokratikus nagyhatalmak közti ellentétekre kell az irányt venni. Ez a külpolitika, a kivárás hirhedt politikája, éppen elég bajt hozott már nekünk. Nem utolsó sorban köszönhetjük azt, ami van, ennek a politikának, amely ahelyett, hogy amint egyesek ezt elgondolták, kihasználta volna az állítólagos, vagy tényleges ellenteteket, Magyarországot a német imperializmus kezébe, annak játékszerévé tette. (Úgy van!)

Az új magyar külpolitikának — véleményünk szerint — arra kell igazodnia, hogy békés, jószomszédi viszonyt teremtsen a környező demokratikus államokkal, (úgy van!) hogy építsen Teheránra, a demokratikus nagyhatalmak közötti megegyezésre, barátságot keressen a demokratikus nagyhatalmakkal, a Szovjetunióval (éljenzés, taps), továbbá az Amerikai Egyesült Államokkal és Angliával. (Éljenzés, taps.)

Tiszteit Nemzetgyűlés! Mint mindenkor,

amikor a magyar történelem folyamán a haza halálos veszedelemben forgott, felmerültek azok az új erők magából a népből, amelyek lehetővé tették, hogy az ország kikerüljön ebből a halálos veszedelemből. Ezek az új erők most — örömmel kell megállapítani — megint jelentkeznek. Ennek az új erőnek kifejezője az Ideiglenes Nemzetgyűlés. Az Ideiglenes Nemzetgyűlés kinőtt abból a népmozgalomból, amely az országban véges végig folyik, a Nemzeti Bizottságokból, az új önkormányzatokból, de elsősorban a Nemzeti Bizottságokból, amelyekben együtt haladnak a különböző demokratikus pártok és szervezetek. Nem lehet véletlennek tekinteni, hogy ezek a Nemzeti Bizottságok most gomba módjára nőnek mindenfelé. Az új népi erők, amelyek most sarjadnak, szervezkedési formát kerestek és azt megtalálták. Ennek csak örülhetünk. Minél erősebb lesz ez a mozgalom, minél szélesebb rétegeket fog áthatni és átfogni, annál erősebb lesz a leendő magyar Ideiglenes Nemzeti Kormány. Mert a leendő magyar Nemzeti Kormány csak akkor lehet erős, ha a népre és szervezett tömegekre, a nemzeti összefogásra támaszkodik. (Úgy van!)

Tisztelt Ideiglenes Nemzetgyűlés! A betervezett szöveg a Magyar Kommunista Párt véleménye szerint teljesen helyesen értékeli a magyar helyzetet és mutatja meg azt az utat, amely hi-

vezet a mai nemzeti szerencsétlenségből. Ezért a Magyar Kommunista Párt teljes egészében elfogadja a beterjesztett szózatot és hozzájárul ehhez, mint olyan dokumentumhoz, amely irányt mutat az egész magyar nemzet életében. (Viharos taps!)

Keresztes Mihály

képviselő beszéde

Tisztelt Nemzetgyűlés! Az Ideiglenes Nemzetgyűlés felé tekint most a magyar földműves nép. Úgy érzi, évezredes vágya és reménye teljesül be most, mert végre megoldódik a földkérdés. Évezredes pernek kell befejeződnie azzal, hogy földhöz jut a magyar nép. Mi, kommunisták változatlanul azon az állásponton vagyunk, hogy a földmunkásság és a kisföldű parasztság megkapja azt a darab földet, amelyen szorgalmas munkával családjának emberi megélhetését biztosíthatja.

Az első világháború alatt is földet ígértek a népnek, de végeredményben csak reform volt föld nélkül. (Úgy van!) Kiosztottak ugyan mintegy másfélmillió katasztrális hold földet, de annak nagyrésztét községi földek kiegészítésére, iskolák céljára, vitézi telkek céljaira (közbeszólás:

főleg azokra!) és egyéb célokra használták fel, a népnek alig jutott valami.

A trianoni Magyarországon a rendelkezésre álló 16.5 millió katasztrális hold szántóföldnek több mint negyede maradt meg ezer holdon felüli nagybirtoknak, ami mintegy ezer nagybirtokos birtokában volt. Még a földreform végrehajtása után is 222.000 katasztrális hold föld maradt herceg Eszterházy Pál birtokában. Gróf Eszterházy Tamásnak 60.000 holdja maradt, sőt a nyilas gróf Festetich Sándor 40.000 katasztrális holdat mondhatott magáénak. Nyilvánvaló tehát, hogy a magyar nép joggal érezhette magát becsapottnak.

Mi, kommunisták komolyan törekszünk a földkérdés igazságos rendezésére. Azt akarjuk, hogy földhöz jussanak a földnélküli munkások és kisparasztok. Egyébként is Magyarország mai birtokos jellege egyedülálló Európában. Más országokban évtizedekkel, sőt évszázaddal ezelőtt rendezték a földbirtok kérdését. Nemzeti érdek is fűződik ahhoz, hogy a földkérdést végleg megoldjuk.

A történelem viharos századaiban nem egyszer megtörtént, hogy a vezető rétegek megfeledkeztek magyarságukról, de a földtúró, földből élő magyar paraszt változatlanul megmaradt magyarnak. (Úgy van!) Művelte a földet, ápolta a nemzeti hagyományokat és átmen-

tette a magyarságot a mai nemzedék számára.

A földkérdés megnyugtató megoldását csak magának a földművelő népességnek széleskörű bevonásával lehet megvalósítani. (Ugy van!) De a földkérdés megoldása egyúttal a demokrácia alátámasztását is jelenti. Mert mit ér az a demokrácia, amely létét megfelelő szociális alap nélkül akarja biztosítani. Igazságos földreform nélkül a magyar parasztság újra becsapottnak érezné magát és elfordulna a demokráciától. A magyar demokrácia sorsa szorosan összefügg a földkérdés megoldásával. Aki ma ellenzi a földreformot, az ellenzi a demokráciát is. (Ugy van!)

Ez a nemzetgyűlés, amely valóban a magyar nép akaratát fejezi ki, hiszem és tudom, nem lesz hűtlen a magyar néphez és pontot tesz egy ezeréves per végére s megoldja a földreformot. Csak a demokratikus földreform lehet alapja a demokratikus és független Magyarországnak. (Taps, éljenzés.)

Révai József

képviselő beszéde

Tisztelt Ideiglenes Nemzetgyűlés! Az örökség, amelyet az Ideiglenes Nemzeti Kormány átvesz, súlyos, nehéz örökség. A nemzetnek őszintén fel kell tárnunk, hogy a felemelkedés útja nehéz, nagyon nehéz út. A Magyar Kommunista Párt üdvözli azt a tényt, hogy a miniszterelnök úr felolvasott programnyilatkozatában feltárta a magyar nép előtt a valóságot, nem szépített, nem kabított üres ígéretekkel, hanem kimondotta nyíltan, kertelés nélkül, hogy az, amiben ma az ország van, nemzeti katasztrófa, hogy új Mohács ért bennünket, hogy sorsunk súlyos lesz, munka, verejték és áldozat lesz az osztályrészünk. Csak, ha kimondjuk a valóságot, csak ha látjuk a magyar ujjaépítés feladatának roppant nehézségeit, lehet vállalni ezt a feladatot, lehet bízni a magyar jövőben és lehet megoldani az elénk tornyosuló nehézségeket. Igenis hiszünk a magyar jövőben minden ráncszakadt szerencsétlenség, minden baj és pusztulás ellenére.

Igenis vállaljuk, hogy felépítjük a rombadőlt országot, vállaljuk, mert a magunk házáat, a magyar nép országát építjük ujja. A demokratikus Magyarország felépítése nehéz feladat. Nemcsak a háborús pusztulás, az ország anyagi erőforrásainak leromlása miatt, hanem azért is, mert a hazaáruló német bérencek minden eszközzel hátráltatják és hátráltatni fogják ennek a feladatnak megoldását.

Petőfi Sándor mondta: „Könnyű bánni külső ellenünkkel, ha kivesznek a belső bitangok!“ (Ugy van!) Elmondhatjuk-e, hogy ezek a belső bitangok, hazaárulók, német bérencek nálunk már kivesztek? Nem!

(Közbeszólás: Sajnos!)

És nem is fognak kiveszni maguktól. Szálasiék áttehetik székhelyüket Budapestről Sopronba, Sopronból Münchenbe, Münchenből talán Berlinbe, de Szálasiék költözködése nem oldja meg a nyilas hazaárulókkal való leszámolás kérdését. Maradnak itt eleget, hagynak maguk mögött irmagot eleget. A nyilas hazaárulókkal való leszámolást követeli az igazság és követeli a magyar demokrácia államérdeke. (Taps, úgy van!) Az igazság parancsa, hogy azok, akik a magyar hazát 30 ezüst márkánál olcsóbban eladták a német hódítóknak, elvegyék méltó büntetésüket. (Ugy van, taps!) A magyar nép jogérzete követeli, hogy lakoljanak azok, akik

miatt a magyar honvéd még mindig idegen ügyért ontja vérének egy esztelen és öngyilkos háborúban. A magyar állam érdeke parancsolja, hogy leszámoljunk a nyilas hazaárulókkal. A demokratikus Magyarországon nincs és nem is lehet helye hazaárulóknak. A demokrácia nem bűnbocsánat a nép és a haza ellenségei számára, hanem pallos, mely kérlelhetetlen szigorral lesújt rájuk, le kell, hogy csapjon a nép, a haza ellenségeire. (Ugy van!)

Amikor látjuk, hogy Szálasiék ezerszámra küldik bitófa alá a legjobb magyarokat, amikor szorongva kérjük, vajjon ki marad meg azokból, akik Budapesten bujdosva és harcolva várják a felszabadulást, amikor tudjuk, hogy Szálasi magyar honvédtábornokokat akasztat, akkor mondhatunk-e mást, mint azt, amit Kossuth mondott 1848-ban: „Aki téged követ dob meg, dob vissza mennykővel!”

A nyilasok elleni harcban, mi kommuniszták, helyeseljük és üdvözljük a demokratikus népbíróságok alakítására (éljenzés, taps) irányuló, alulról, a nép mélyéből jövő kezdeményezést. Üdvözljük a szegedi szakszervezetek erre vonatkozó követelését és teljes mértékben helyeseljük a szegedi Nemzeti Bizottságnak a népbíróság felállítására vonatkozó határozatát. Meg vagyunk győződve róla, hogy a demokráciának minden igaz híve velünk együtt helyesli ezt. (Ugy van!)

Nem akarunk anarchiát az igazságszolgáltatásban, de igazságot, azt akarunk. (Ugy van!) Éppen ezért valljuk, hogy most már magának a kormánynak kell vezetnie a demokratikus népbíróságok felállítására irányuló népi mozgalmat. Neki magának kell kézbe vennie a hazaárulók feletti ítélkezésre hivatott demokratikus népbíróságok szervezését. (Ugy van!) Erélyes és erős, nem gyámoltalan és magatehetetlen demokráciát akarunk, hanem olyat, amelyben nincs helye az országnak, a haza ellenségeinek. De erős demokráciát tisztán rendőri, vagy bírói eszközökkel elérni és biztosítani nem lehet. Az a demokrácia igazán erős, amelyet a nép erős karja véd. Nem utolsó sorban azért akarunk mi kommunisták földreformot, hogy a magyar demokráciát a magyar néptömegek oltalma és védelme alá helyezzük. (Taps.)

A földreformmal kapcsolatban engedjék meg, hogy pártom nevében két elvi természetű megjegyzést tegyek. Az első — és ezt nem felesleges éppen nekünk, magyar kommunistáknak leszögezni az ország színe előtt — mi olyan földreformot akarunk, amely az igényjogosultaknak telekkönyvileg bekebelezett magántulajdonként juttatja a földet, (Viharos taps, éljenzés) mellyel az új birtokos szabadon rendelkezik. (Éljenzés, taps) A másik megjegyzésem: tudjuk, hogy az állatállomány megtize-

delődése és egyéb háborús pusztítások következtében ma a magyar mezőgazdaság igen súlyos helyzetben van. Tudjuk azt is, hogy ezek a körülmények megnehezítik a földreform végrehajtását és mégis azt mondjuk: a földreformot végre kell hajtani, sürgősen, ezeknek a kétségtelenül fennálló nehézségeknek ellenére, ezeket leküzdve. (Úgy van!) Minél gyorsabban hajtjuk végre a földreformot, annál hamarabb fogjuk meggyógyítani a háború ejtette sebeket a magyar mezőgazdaságon, mert akkor a földműves tömegek a maguk földjén, tehát kettőzött igyekezettel fognak segíteni a gyógyítás munkájában.

Van a Magyar Kommunista Pártnak egy szava a magyar értelmiség felé is. Az értelmiség felé, hangsúlyozom és nem a középosztály felé, amelyről itt a vita folyt és amelyet, azt hiszem, az úgynevezett történelmi középosztállyal, a dzsentrivel kell azonosítani. (Úgy van!) Különbőséget kell tenni a magyar értelmiség és aközött a dzsentri között, (Zajos éljenzés) amelyről azt hiszem, sok joggal lehet mondani, hogy országvezetésre nem bizonyult túlságosan alkalmasnak.

(Közbeszólás: Egyáltalán nem!)

De nem erről a dzsentriről van szó, hanem a magyar értelmiségről és újra hangsúlyozom, ne azonosítsuk a kettőt. Kell bírálni a magyar értelmiséget is sok minden mulasztásáért, sőt

bűneiért is, ugyanúgy, mint ahogy a legtöbb magyar társadalmi osztályt és réteget lehet és kell is bírálni. (Úgy van!) De az az egy bizonyos, hogy az új Magyarországot értelmiség nélkül, vagy ellene, felépíteni nem lehet. (Éljenzés, taps.) Az értelmiségnek nem a vádlottak padján, hanem a magyar demokrácia táborában, a magyar nemzeti egységfrontban van a helye! (Úgy van! Éljenzés!) Ismétlem, sok hiba terheli ezt a magyar értelmiséget, de Móricz Zsigmond, Szentgyörgyi Albert, Bartók Bélá, József Attila, Illyés Gyula nevei bizonyítják, hogy a Bólyaiak, Petőfiék, Adyak és Eötvös Lórándok fajtájának nem szakadt magva. (Úgy van! Éljenzés.)

Tény, hogy a magyar értelmiség legjobbjai az utolsó években próbáltak a nép felé fordulni, keresték az útját a népi, a nemzeti újjászületésnek. Hogy ezek csak kivételek voltak? Hát akkor itt az ideje, hogy ezekből a kivételekből szabály legyen! (Úgy van!) A demokratikus Magyarországot a néppel együttthaladó értelmiség, orvosok, tanárok, mérnökök, tisztviselők tízezrei nélkül felépíteni nem lehet és nem tudjuk. (Úgy van!) És ahogy gyár nem lehet meg mérnök nélkül, úgy nem lehet meg hadsereg tisztikar nélkül. (Zajos éljenzés, taps.) Már pedig akarunk új magyar nemzeti haderőt minél előbb, minél sürgősebben. (Úgy van!) Szinte türelmetlenül várjuk az új magyar nemzeti hadsereg

megszervezését, mert szégyenpír futja el arcunkat arra a gondolatra, hogy Magyarország felszabadítását a német iga alól esetleg nélkülünk végzi el a vörös hadsereg. A magyar szabadságharc megvívásához magyar hadsereg kell, de ennek szabadságharcos, demokratikus szellemmel átítatott hadseregnek kell lennie. (Éljenzés, taps.) Olyan hadsereget akarunk, mely valóban megérdemli a honvédség nevet. (Úgy van!), amelyet soha többé ne lehessen felhasználni arra, hogy idegen érdekekért, idegen földre viszik meghalni zsoldos szolgálatban. Egy ilyen hadseregben, mi, kommunisták, teljes erőnkkel fogjuk támogatni a tisztikar tekintélyét, a katonai fegyelem szilárdságát. (Viharos taps, éljenzés.) Kijelentem pártom nevében, hogy a hadsereg szervezésénél fenntartás nélkül támogatni fogunk egy olyan tisztikart, mely Damjanics és Aulich, Nagy Sándor és Pöltenberg, Klapka és Perczel hagyományainak szellemében nevelődik és születik újjá.

Tisztelt Nemzetgyűlés! Ami az Ideiglenes Nemzeti Kormány nyilatkozatának külpolitikai részét illeti, mi is egyetértőleg a miniszterelnök úrral, a fegyverszünet lehetőleg sürgős megkötését tartjuk a legfontosabbnak. De az új külpolitikához nem elegendő megkötni a fegyverszünetet, sőt az sem elegendő, hogy megindítjuk a németellenes szabadságharcot. Szükség van

egész külpolitikai gondolkodásunk újjászületésére. Örömmel üdvözlöm az előttem felszólalt képviselőtársam, Kovács Béla kisgazdapárti kiküldött megjegyzéseit éppen ebben a vonatkozásban, a magyar sovinizmus, a reakciós magyar sovinizmus ellen való állásfoglalását. Igenis, szükség van arra, hogy egyszersmindenkorra szakítsunk a sovinizta, imperialista politikával. Rá kell térnünk végre a magyar nemzeti külpolitikára. Szakítanunk kell azzal a reakciós magyar nagyzási mániával, amelynek szószólói azt hirdették, hogy nekünk, kis tizenegymilliós népnek kell uralkodni a Dunamedencében, hogy csak mi vagyunk itt hivatottak államalkotásra, rajtuk kívül senki más. Szakítanunk kell azzal a sovinizta gondolkodásmóddal, mely nem akarta elismerni a szomszédos szláv népek nemzeti egységre és állami önállóságra való jogát. A magyar sovinizták erőszakkal akartak a magyar állam kereteibe kényszeríteni más nagykorú népeket és közben el akarták hitetni a világgal és a magyar néppel, hogy például a szerbek saját jószántukból élnek velünk közös államban. A bácskai vérengzések, az újvidéki tömeggyilkosságok értelmi szerzői és végrehajtói azután a magyarság és a nemzetiségek közötti „megértésről” szavaltak.

Ezzel az önáltató sovinizta reakciós külpolitikával egyszersmindenkorra szakítanunk kell,

mert ez kergetett bennünket a német hódítók karjaiba.

(Közbeszólás: Semmi más! Úgy van!)

Ez a külpolitika akarta elhíttetni velünk, hogy Hitler jóvoltából elért múltó sikerek országgyarapítást jelentenek, pedig a valóságban országvesztésről volt szó. (Úgy van!)

Ezek helyett a reakciós, sovíniszta, úgynevezett nagy-magyar ábrándok helyett végre a magyar nemzeti állam megszilárdítására kell vennünk az irányt a szomszéd népekkel való békesség és barátság révén. Ez a külpolitika az egyetlen magyar függetlenségi külpolitika, ez volt Kossuth Lajos külpolitikája.

Tisztelt Nemzetgyűlés! Pártom nézete szerint a kormánynyilatkozatban lefektetett program végrehajtásához három dolog kell: egység, egység és harmadszor is egység, a tisztességes magyaroknak, a demokratikus, a hazájukat szerető és megmenteni akaró magyaroknak őszinte és halálosan komoly összefogása. (Úgy van!) A nemzeti egység szilárdságának elengedhetetlen előfeltétele, hogy a dolgozó tömegek, elsősorban a szervezett munkástömegek szívvel-lélekkel, életre-halálra támogassák. Erős munkásosztály, erős munkásszervezetek, erős munkásmozgalom kell ahhoz, hogy a nemzeti egység erős legyen. (Úgy van! Éljenzés, taps.) Mi, kommunisták, erős munkásosztályt, erős munkásszervezeteket

akarunk, hogy erős legyen a magyar demokrácia és szilárd a nemzeti egység. Ezért fordulunk innen az Ideiglenes Nemzetgyűlés tribünjéről szociáldemokrata barátainkhoz és elvtársainkhoz: dolgozzunk együtt testvériesen és megértően a magyar munkásmozgalom, a magyar munkásszervezetek felépítésén és erősítésén. (Hosszantartó taps, éljenzés!)

Tisztelt Nemzetgyűlés! A nemzeti egység politikája a mi számunkra nem üres szó, nem platonikus hitvallás, hanem egész politikánkat átható irányvonal, amelyről az a véleményünk, hogy az egész politikai életet, az államéletet és az egész kormánytevékenységet is át kell hatnia. Ne legyen semmi ebben az országban, ami a Magyar Nemzeti Függetlenségi Front nélkül, vagy ellenére történik! (Úgy van!)

Éppen azért, mert a nemzeti egységet, a demokratikus erők összefogását nem platonikusan valljuk, hirdetjük azt, hogy az összefogást szervezeti formákba kell önteni. Ugyanúgy, ahogy Szegeden, Orosházán, Hódmezővásárhelyen, Kiskunhalason, Makón és még egész sor más városban létrejöttek a nemzeti bizottságok, ahogy Budapesten immár másfélelesztendeje működik és harcol a különféle demokratikus pártok összefogásából megszületett Magyar Front, mely a kommunistáktól a keresztény demokratákig összefogta a hazafias szervezeteket, ugyanígy

szükség van nemcsak helyi, hanem országos méretben a demokratikus pártok összefogására és ennek az összefogásnak szervezeti megrogzítására.

Azért törekszünk erre, hogy az Ideiglenes Nemzeti Kormánynak legyen majd megbízható, szervezett támasza. Bizonyos az, hogy mi ki szoktuk mondani az igazat, bizonyos, hogy a Magyar Nemzeti Függetlenségi Fronton belül lesznek közöttünk, a bajtársak, a harcostársak között nézeteltérések is. Nem baj. Nézeteltérések nélkül nincs eleven élet. A fontos az, hogy ezeket a felmerülő nézeteltéréseket közös egyetértéssel áthidaljuk, leküzdjük, mint bajtársakhoz illik. A fontos az, sohase felejtjük el, mindig tartzuk szemelőtt: annál, ami elválaszt bennünket, ezerszer fontosabb, ami összefűz bennünket: a haza felszabadításának és újjáépítésének szent, közös célja. (Zajos taps.)

Tisztelt Ideiglenes Nemzetgyűlés! A Magyar Kommunista Párt magáévá tette az Ideiglenes Nemzeti Kormány nyilatkozatában lefektetett programot, e program alapján teljes támogatásáról biztosítja és kijelenti, hogy a maga részéről mindent megtesz, hogy a néptömegek támogassák az Ideiglenes Nemzeti Kormányt programjának megvalósításában. (Hosszantartó viharos taps, éljenzés.)

**»SZIKRA«
KÖNYVKIADÓ**

GERŐ ERNŐ:
Lesz magyar ujjászületés!

RÉVAI JÓZSEF:
Kossuth Lajos

**Magyarország
demokratikus ujjáépítésének
és felemelkedésének
programmja**

**A Magyar
Nemzeti Függetlenségi Front
szegedi nagygyűlése**

